

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 12C/358/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915208955
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Miľko
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2018:7915208955.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Jánom Miľkom, v spore žalobcu: GENERAL FACTORING, a.s., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 35 838 825, zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, 811 03 Bratislava, proti žalovaným: 1.) V. Q., I.. XX.XX.XXXX, Z. Č.R. I. G., Š. XXX/XX a 2.) L. G., I.: XX.XX.XXXX, Z. L., Y. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Viktória Hajduová, advokátka, M. R. Štefánika 3197/32, Trebišov v konaní o zaplatenie 9.493,24 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 1.533,28 Eur a úrokov z úveru 9,8 % ročne zo sumy 8.741,23 Eur za obdobie od 18.02.2011 do budúca.

II. Žalovaní sú povinní uhradiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 3.839,42 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 01.04.2011 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že úhradou dlhu alebo jeho časti jedným z dlžníkov zaniká povinnosť druhého dlžníka v tomto rozsahu dlh splácať.

III. Žalovaní sú povinní uhradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 68 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca po čiastočnom späťvzátí návrhu, o ktorom súd rozhodol uznesením zo dňa 13.03.2015 sp. zn. 12C/6/2013-195 a ktoré nadobudlo právoplatnosť 05.05.2015 žiadal, aby súd uložil žalovaným povinnosť uhradiť pre neho sumu 9.493,24 Eur, úroky z úveru a úroky z omeškania zo sumy 8.741,23 Eur a tiež trovy konania. Žalobu podal 27.12.2011 a pôvodne sa o nej konanie viedlo pod sp. zn. 12Ro/459/2011 a neskôr pod sp. zn. 12C/6/2013. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný v 1. rade ako dlžník a žalovaný v 2. rade ako ručiteľ nesplátili riadne a včas úver, ktorý žalovanému v 1. rade poskytla M. M.F., F.M., Z. a nesplatená časť úveru na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.12.2010, uzavretou medzi M. M., F.M., Z. a žalobcom, prešla do majetku žalobcu. V podaní z 15.10.2018 po doručení rozsudku odvolacieho súdu v tejto veci z 15.02.2018, ktorým bol potvrdený výrok prvoinštančného rozsudku z 15.06.2016 o priznaní sumy 4.123,42 Eur, žalobca uplatnil nárok už iba v sume 3.839,42 Eur a 9,00 % ročné úroky z omeškania od 18.02.2011.

2. Žalovaný v 1. rade bol dlhodobo na neznámom mieste, a ani toho času súdne zásielky nepreberá. Vo veci sa nevyjadril.

3. Žalovaný v 2. rade pôvodne žiadal, aby súd zamietol žalobu proti nemu. Po doručení rozsudku odvolacieho súdu v tejto veci z 15.02.2018 a po doručení podania žalobcu z 15.10.2018 právny zástupca žalovaného v 2. rade uviedol, že nemá výhrady voči výške nároku uplatnenej žalovaným v podaní z 15.10.2018

4. Zo žaloby žalobcu a z jeho podaní predložených súdu v priebehu celého konania a tiež z príloh k týmto podaniam súd zistil, že medzi M. M., F..M., Z. a žalovaným v 1. rade bola dňa 31.01.2005 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere, na základe, ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol žalovanému v 1. rade úver vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 Eur) a žalovaný v 1. rade sa zviazal poskytnutý úver splácať po 2.679,- Sk mesačne, spolu s poplatkami aj s úrokom z úveru v 120-tich mesačných splátkach, pričom splatnosť prvej splátky dohodli veriteľ a dlžník na deň 20.02.2005 a splatnosť poslednej splátky na deň 20.01.2015. Zároveň sa v zmluve dohodli, že súčasťou zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky veriteľa účinné od 01.08.2002. V ten istý deň, t.j. 31.01.2005, pristúpil k vyššie uvedenej úverovej zmluve žalovaný v 2. rade ako ručiteľ, na základe písomnej dohody o ručení, ktorú v uvedený deň uzavrel žalovaný v 2. rade s veriteľom. Aj v uvedenej dohode sa uvádza, že súčasťou Zmluvy o ručení sú Všeobecné obchodné podmienky veriteľa účinné od 01.08.2002. Žalobca predložil súdu Všeobecné obchodné podmienky ako prílohu k podaniu z 21.01.2016, avšak na predložennom dokumente označenom ako Všeobecné obchodné podmienky sa nenachádzajú podpisy žalovaných. V zmluve o úvere ako aj v dohode o ručení sa uvádza, že dlžník aj ručiteľ sa so Všeobecnými obchodnými podmienkami M. M., F..M.. oboznámili.

5. Dňa 21.12.2010 uzatvoril žalobca so M. M., F..M.. Z., Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1424/2010/CE, na základe ktorej došlo k postúpeniu pohľadávky z vyššie uvedenej úverovej zmluvy na žalobcu. K zmluve o postúpení pohľadávok ako prílohu predložil žalobca údaje o postúpenej pohľadávke v písomnom vyhotovení. V uvedenom dokumente sa uvádza, že ku dňu 01.12.2010 je zostatok pohľadávky 9.463,24 Eur, z toho istina 8. 741,23 Eur. Zároveň sa v dokumente uvádza, že výška istiny tvorí sumu 8.741,23 Eur a úroky 752,01 Eur. Žalobca zároveň k žalobe ako prílohy pripojil oznámenia M. M., F..M.. pre oboch odporcov o postúpení pohľadávky z 28.12.2010. Žalovanému v 2. rade bola zásielka doručená uložením dňa 16.02.2011, čo súd zistil zo záznamov na doručenke zásielky.

6. Žalobca po postúpení pohľadávky prostredníctvom svojho splnomocnenca spoločnosti Platif sa oplatí, s.r.o., listom zo 17.02.2011 oznámil obom odporcom odstúpenie od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka a zároveň im oznámil, že došlo týmto k zosplateniu celého úveru. Obidva oznámenia tvoria prílohy k žalobe. Výzva a oznámenie o odstúpení boli obom odoslané žalovaným dňa 28.02.2011, čo preukázal, žalobca podacím poštovým hárkom. Tento pripojil žalobca k podaniu z 12.04.2013.

7. Podaním z 23.03.2013 a prílohami k tomuto podaniu na výzvu súdu žalobca podal presnú špecifikáciu všetkých zložiek nesplatennej časti úveru a poplatkov ako aj ich preskúmateľný výpočet. Toto podanie doplnil žalobca ešte podaniami z 12.04.2013, z 12.06.2013, 29.07.2013 a z 13.09.2013. Týmto podaniami a prílohami k uvedeným podaniam navrhovateľ preukázal, že ku dňu postúpenia pohľadávky k 21.12.2010 ako aj ku dňu zosplatenia celého dlhu k 17.02.2011 predstavoval nesplatený zostatok čistej istiny 4.120,54 Eur. Prevyšujúcu časť uplatňovanej pohľadávky 4.337,58 Eur vyčíslil ako kapitalizované úroky z úveru, k tomu pripočítal nezaplatené poplatky 283,11 Eur, spolu teda 8.741,23 a nezaplatené úroky z omeškania 752,01 Eur nezaplatené úroky z omeškania, ktoré boli zmluvne dohodnuté.

8. Rozsudkom z 15.6.2016 sp. zn. 12C/358/2015-114 prvoinštančný súd uložil žalovaným povinnosť uhradiť pre žalobcu sumu 4.120,54 Eur s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 18.02.2011 až do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca do výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a žalovaný v 2. rade do výroku vo vyhovujúcej časti. Už v odvolaní z 1.8.2016 žalobca žiadal, aby odvolací súd potvrdil rozsudok vo vyhovujúcej časti a zamietajúci výrok zmenil tak, že uloží žalovaným uhradiť zvyšnú časť pohľadávky vo výške 3.839,42 Eur s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 01.04.2011. Žalobca sa teda domáhal v odvolacom konaní a neskôr aj v podaní z 15.10.2018 už iba sumy 3.839,42 Eur, hoci rozdiel medzi pôvodne žalovanou sumou 9.493,24 Eur a sumou 4.120,54 Eur, priznanou rozsudkom z 15.06.2016, bola suma 5.372,70 Eur.

9. Odvolací Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 15.02.2018 sp. zn. 5Co/173/2017 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 15.06.2016 vo vyhovujúcej časti a zrušil výrok rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu žalobcu v prevyšujúcej časti zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že prvoinštančný súd skutkové zistenia založil na chybnom hodnotení dôkazov a skutkový stav nepodriadil pod správny právny predpis.

10. Po doručení rozsudku odvolacieho súdu podaním z 15.10.2018, ako je vyššie uvedené, žalobca opätovne oznámil súdu, že uplatňuje voči žalovaným už iba nárok vo výške 3.839,42 Eur s 9,00 % ročným úrokom z omeškania od 01.04.2011 až do zaplatenia. Vzhľadom k obsahu podaní žalobcu z 01.08.2016 a z 15.10.2018, súd tieto kvalifikuje ako čiastočné späťvzatie žaloby o sumu 1.533,28 Eur, žalovaní neprejavili nesúhlas s týmto čiastočným späťvzatím, a preto podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), v tej časti konanie zastavil.

11. Zástupkyňa žalovaného na pojednávaní 19.10.2018 uviedla, že vzhľadom na právny názor odvolacieho súdu v jeho rozsudku z 15.2.2018 a vzhľadom na úpravu žalobného nároku žalobcu v podaní z 15.10.2018, nemá námietok proti výške zostávajúceho nároku žalobcu 3. 839,42 Eur a úrokov z omeškania.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

14. Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

15. Podľa § 306 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval.

16. Podľa § 311 ods. 1 Obchodného zákonníka, ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje.

17. Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

18. Podľa § 548 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval.

19. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol na základe zmluvy o splátkovom úvere z 31.1.2005, úver bol účelovo určený na rekonštrukciu. Právny vzťah takto založený sa riadil zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy a zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

20. Podľa § 1 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

21. Keďže úver bol poskytnutý za účelom rekonštrukcie stavby, na vzniknutý úverový vzťah sa nevzťahujú právne normy podľa zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

22. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

23. Podľa § 186 ods. 2 CSP, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, rozsudku Okresného súdu Trebišov z 15.06.2016 a rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 15.02.2018 v tejto veci, súd uložil žalovaným povinnosť uhradiť pre žalobcu sumu 3.839,42 Eur, pretože takto žalobcom tvrdená konečná výška nesplateného úveru nie je medzi stranami sporná a súd musí vychádzať za zhodných tvrdení strán. Súd tak rozhodol z dôvodu, že žalovanému v 1. rade ako dlžníkovi a žalovanému v 2. rade ako ručiteľovi vznikla povinnosť uhradiť spoločne a nerozdielne úver, ktorý žalovanému v 1. rade poskytol právny predchodca žalobcu na základe zmluvy o splátkovom úvere a za splatenie ktorého ručí žalovaný v 2. rade ako zmluvný ručiteľ.

25. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

26. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

27. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., účinného k 18.02.2011, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

28. Súd uložil žalovaným uhradiť aj úroky z omeškania z dlžnej sumy, pretože žalovaní boli povinní ako je vyššie uvedené, uhradiť úver do výšky čerpania ku dňu zosplatnenia, to znamená k 17.02.2011, a preto sú od 18.02.2011 v omeškaní s úhradou vyššie uvedenej nesplatennej časti úveru. Výška úrokov z omeškania je o 8,00 % vyššia ako základná úroková sadzba ECB, ktorá bola k 18.02.2011 jedno percento, a preto je povinnosťou žalovaných uhradiť úroky z omeškania vo výške 9 % ročne.

29. Žalobca mal v konaní úspech v pomere 84 % žalovaný 16 %, a preto podľa § 255 ods. 1 CSP, súd uložil žalovaným povinnosť uhradiť trovy konania pre žalobcu v rozsahu 68 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trebišov v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).